

Sygn. akt VIII U 151/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 czerwca 2022 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	sędzia Grażyna Łazowska
Protokolant	Anna Krzyszkowska

po rozpoznaniu w dniu 22 czerwca 2022 r. w Gliwicach

sprawy W. L.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury górniczej

na skutek odwołania W. L.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 9 grudnia 2021 r. **nr** (...)

- zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu prawo do emerytury górniczej poczynając od 1 marca 2022 roku;
- oddala odwołanie w pozostałym zakresie;
- odstępuje od obciążania organu rentowego kosztami zastępstwa procesowego.

(-) Sędzia Grażyna Łazowska

Sygn. akt VIII U 151/22

UZASADNIENIE

Decyzją z 9 grudnia 2021r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu W. L. prawa do górniczej emerytury na podstawie art.50a ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz.U. z 2022r., poz. 504), ponieważ ubezpieczony do dnia 29 października 2021r. udowodnił jedynie 23 lata, 3 miesiące i 13 dni pracy górniczej, zamiast wymaganych 25 lat takiej pracy.

W odwołaniu od decyzji ubezpieczony domagał się jej zmiany przez przyznanie prawa do górniczej emerytury oraz obciążenie organu rentowego kosztami postępowania, w tym kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu ubezpieczony wskazał, że organ rentowy dokonał błędnego wyliczenia stażu w związku z dniówkami przepracowanymi w wymiarze półtorakrotnym i załączył do odwołania kopię zaświadczenia o dniówkach półtorakrotnych z 20 stycznia 2017r.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie podtrzymując stanowisko zawarte w decyzji skarżonej. Organ rentowy dodał, że nie uwzględnił dniówek zaliczanych w wymiarze półtorakrotnym, ponieważ na dzień wydania skarżonej decyzji ubezpieczony nie przedłożył stosownego zaświadczenia, natomiast kopia zaświadczenia

z 20 stycznia 2017r. została załączona dopiero wraz z odwołaniem od decyzji z 9 grudnia 2021r. Przedłożenie do organu rentowego oryginału tego dokumentu będzie miało wpływ na ustalony okres pracy górniczej i wydaną decyzję.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony W. L. urodzony (...), w dniu 29 października 2021r. złożył wniosek o przyznanie prawa do emerytury górniczej i w rozpoznaniu tego wniosku organ wydał decyzję zaskarżoną.

W dniu 8 marca 2022r. ubezpieczony wykonując zobowiązanie Sądu przedłożył do akt sprawy oryginał zaświadczenia o wykonywaniu pracy zaliczanej w wymiarze półtorakrotnym – zaświadczenie z 20 stycznia 2017r. sporządzone przez (...) S.A. KWK (...), w którym wykazano łącznie (...),6 takich dniówek z lat 1990 – 2015. Dokument ten Sąd przesłał do organu rentowego w marcu 2022r.

Organ rentowy w piśmie procesowym z 29 kwietnia 2022r. wskazał, że po uwzględnieniu powyższego zaświadczenia, ubezpieczony na dzień złożenia wniosku, tj. 29 października 2021r. udowodniłby 34 lata, 8 miesięcy pracy górniczej, wobec wymaganych 25 lat, w tym 23 lata, 3 miesiące i 13 dni pracy górniczej określonej w art.50c ust.1 ustawy emerytalnej (wobec wymaganych 15 lat), a zatem spełniłby warunki do emerytury górniczej na podstawie art.50a ustawy emerytalnej.

Ubezpieczony przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego i złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym na dochody budżetu państwa.

Powyższe Sąd ustalił na podstawie dokumentacji zawartej w aktach organu rentowego jako okoliczności jednoznacznie wynikające z tych dowodów i niekwestionowane przez strony.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie W. L. zasługuje na częściowe uwzględnienie.

Zgodnie z art. 50a ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz.U. z 2022r., poz.504) górnicza emerytura przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) ukończył 55 lat życia;
- 2) ma okres pracy górniczej wynoszący łącznie z okresami pracy równorzędnej co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, w tym co najmniej 10 lat pracy górniczej określonej w art. 50c ust. 1,
- 3) nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego albo złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Wiek emerytalny wymagany od pracowników – mężczyzn mających co najmniej 25 lat pracy górniczej i równorzędnej, w tym co najmniej 15 lat pracy górniczej, o której mowa w art.50c ust.1, wynosi 50 lat.

Ostatecznie spełnienie przez ubezpieczonego przesłanek prawa do emerytury górniczej z art.50a ustawy emerytalnej nie było kwestionowane przez organ rentowy, bowiem po przedłożeniu przez ubezpieczonego oryginału zaświadczenia o dniówkach zaliczanych

w wymiarze półtorakrotnym z 20 stycznia 2017r. okazało się, że ubezpieczony spełnia również warunek posiadania 25 – letniego okresu pracy górniczej. Tym samym, jak wskazał organ rentowy w piśmie procesowym z 29 kwietnia 2022r., ubezpieczony spełnił wszystkie konieczne warunki do przyznania ww. emerytury górniczej. Kwestia sporna sprowadzała się do ustalenia prawidłowej daty przyznania prawa do tego świadczenia. Oceniając tę kwestię Sąd wziął pod uwagę fakt, że na dzień wydania decyzji skarżonej zgromadzone w aktach organu rentowego dokumenty nie pozwalały na stwierdzenie, że ubezpieczony spełnia przesłanki do wnioskowanego świadczenia i stąd należy stwierdzić, że na dzień wydania tej decyzji, decyzja ta odpowiadała prawu. Dopiero przedłożenie przez ubezpieczonego zaświadczenia o dniówkach półtorakrotnych z 20 stycznia 2017r., którego oryginał ubezpieczony przedstawił w marcu 2022r. na sugestię organu rentowego zawartą w odpowiedzi na odwołanie i na zobowiązanie Sądu, pozwoliło na stwierdzenie, że ubezpieczony legitymuje się wymaganym okresem stażu pracy górniczej. Stąd Sąd uznał, że prawo do emerytury należy przyznać od marca 2022r., bo dopiero w marcu 2022r. ubezpieczony przedstawił wszystkie konieczne dowody pozwalające na takie ustalenie.

W konsekwencji Sąd z mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury górniczej poczynając od 1 marca 2022r. W pozostałym zakresie Sąd z mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie jako bezzasadne, a to odnośnie przyznania prawa do świadczenia za okres wcześniejszy. Wprawdzie w odwołaniu ubezpieczony nie wskazał od jakiej konkretnie daty domaga się przyznania prawa do emerytury górniczej, to jednak biorąc pod uwagę, że ubezpieczony odwołał się od decyzji z grudnia 2021r., która została wydana na jego wniosek z października 2021r., Sąd przyjął, że ubezpieczonemu chodziło o przyznanie świadczenia od wcześniejszej daty aniżeli wskazana w pkt 1 wyroku.

Sąd w pkt 3 wyroku na podstawie art. 102 k.p.c. odstąpił od obciążenia organu rentowego kosztami postępowania mając na uwadze przebieg postępowania, fakt, że organ rentowy wydał decyzję skarżoną na podstawie przedłożonych przez ubezpieczonego dowodów i na dzień jej wydania była ona prawidłowa. Dopiero w toku postępowania sądowego ubezpieczony przedłożył nowy dokument, który pozwolił na weryfikację stanowiska organu rentowego. Nie mniej jednak przedłużenie postępowania nie nastąpiło z winy organu rentowego, lecz wynikało z braku przedłożenia ww. dokumentu przez ubezpieczonego, a podkreślić należy, że to na ubezpieczonym spoczywał obowiązek wykazania spełnienia wszystkich przesłanek prawa do emerytury.

(-) sędzia Grażyna Łazowska